

Nagyböjt II. hete

Kedd

Iz 1,10.16-20 * Mt 23,1-12

*„Tegyetek meg és tartsatok meg mindent, amit mondanak nektek,
de tetteikben ne kövessétek őket.”*

Nem csupán az írástudókra és a farizeusokra vonatkozik, hogy amit tanítanak, nem élik. Előfordul költőkkel, zeneszerzőkkel és festőművészekkel is, hogy alkotásaikkal a mennybe röpitének, miközben ők maguk bűnökben botladoznak. A művészet tanítómesterei ők, akik a szépség tanítószékében ülnek, s akiktől van mit tanulnunk, de életvitelüket nem kell követnünk.

Fogadd el: Isten legnagyobb műveit emberi közvetítőkre bízta. Az életadást testi és lelki értelemben (születés és keresztség), az evangélium hirdetését, a legszentebb áldozat bemutatását, a szentségeket. Isten mintegy kiszolgáltatja, kezünkbe adja magát nekünk, gyarló embereknek. Az ember, ha helyesen fogadja ezt a zavarba ejtő megtiszteltetést, igyekszik felnőni küldetéséhez, és a hivatás szentsége őt is megszenteli. Ha azonban visszaél hivatásával és hivatalt csinál belőle, amelyhez úgy ragaszkodik, mintha járna neki, súlyosan vétkezik küldője ellen. Bűne annál nagyobb, minél szentebb a feladat, amelyet rábíztak. (Ezért a mindenkori írástudók és farizeusok felelőssége is nagyobb, mint például azoké a művészeké, akik tehetségükhöz nem biztos, hogy megfelelő iránymutatást is kaptak.) Isten azonban nem közvetítői személyes életszentségétől teszi függővé ajándékait. Tanítása akkor is érvényes, ha méltatlan száj hirdeti, szentségei akkor is hatnak, ha méltatlan kezek szolgáltatják ki. Itt egyszerre kettőt kell megtanulni. Amennyiben „írástudó és mester vagyok”, tegyem is azt, amit tanítok. Amennyiben tanítvány vagyok, éljek a szent tanítás szerint, amit lelkiatyámtól kaptam, és ne hibáit, esetleg bűneit keressem.

A történelem folyamán csupán egyvalaki volt, akiben a szó és a tett egysége maradéktalanul megvalósult, egyetlen Mester, akinek nem csupán tanítása, de életének minden lépése is követésre méltó. Ő nem rakott elviselhetetlen terheket az emberek vállára, hanem ő hordozta a mi terheinket, nem foglalta el az első helyeket, hanem megalázta magát a kereszthalálig. *Ő nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak, és életét adja váltságul sokakért.*